

Karst-Janneke Rogaar

KEIZER

e1

kluitman

Nur 282-287 / IPP042001

Bisac JUV009080 / JUV019000

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXX Tekst en illustraties: Karst-Janneke Rogaar

Idee en ontwerp: Karst-Janneke Rogaar

Redactie: Simon van der Geest

Lettertype: GT Alpina

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl
karst-janneke.com

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

Heid en Teit gaan op reis.
Teit heeft de pleisters en
Heid de broodjes met ei voor allebei.

Ze lopen over de hei,

over een akker met prei

en door een vallei.

Ze kruisen het spoor van de **trein**.

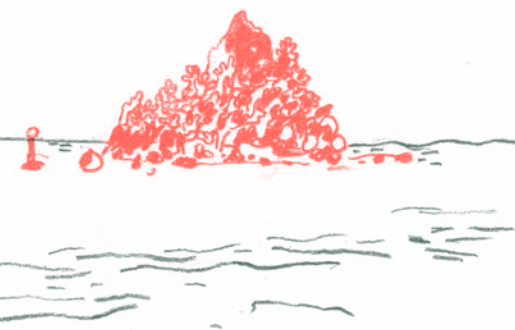
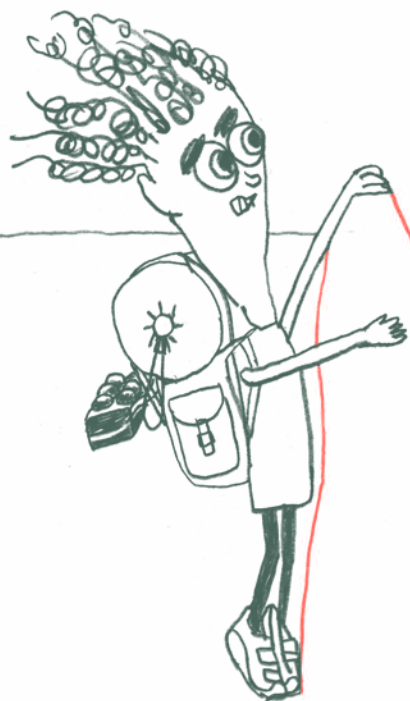
Ze aaien **geiten** in een **wei**
en **Teit** vertelt over de **weidevogels** in **mei**.

Het pad gaat **steil** omhoog
en **eindigt** op een berg.
Wat een **weids** uitzicht...

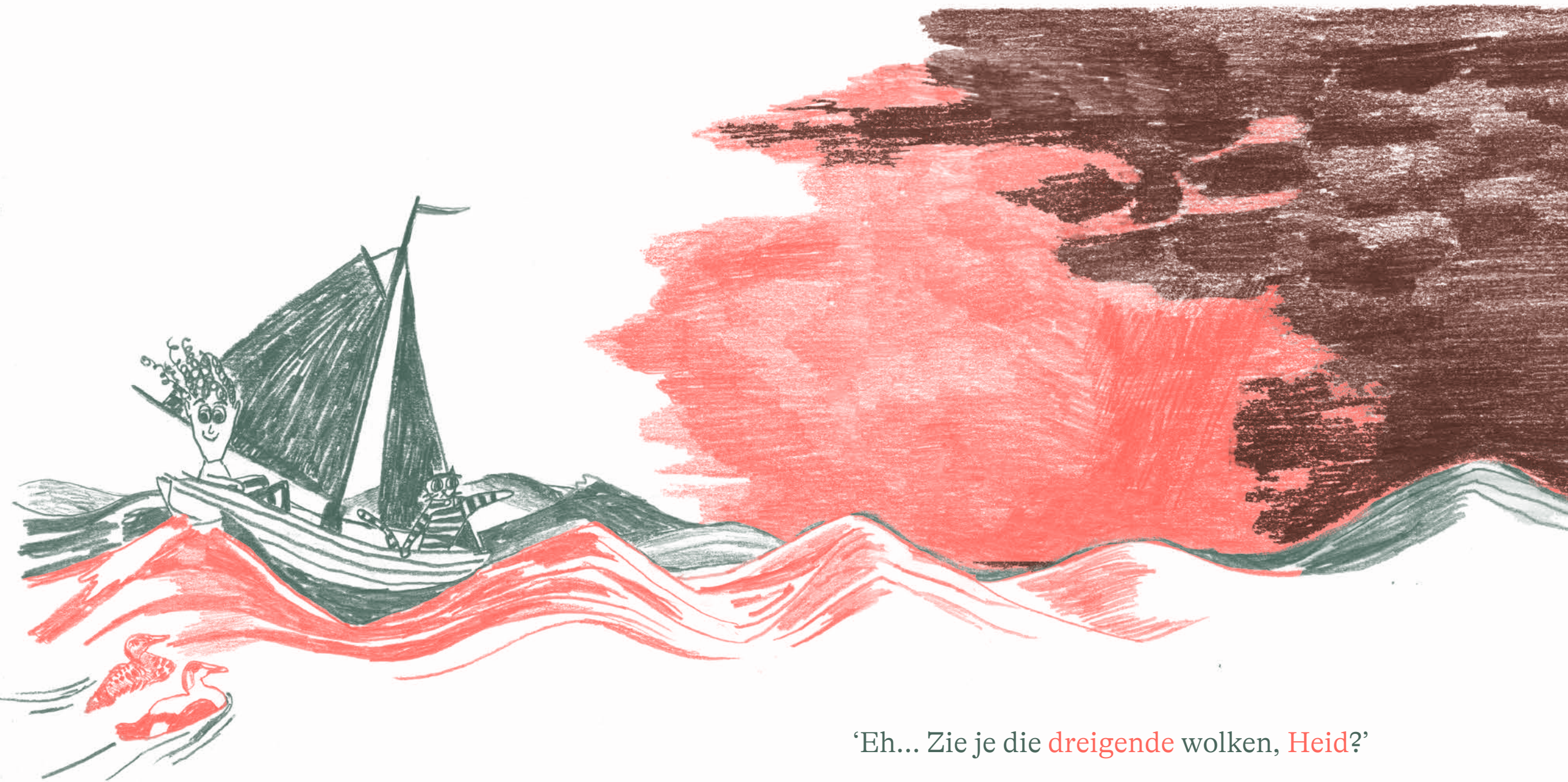
‘Daar!’ roept **Teit**.
‘Een **zeilboot** aan de **steiger** en een **eiland!**
Laten we erheen **zeilen!**’

Heid is de kapitein.
Het zeil bolt in de wind.

Teit praat uitgebreid over het vogeltrekseizoen
en ze smullen van hun broodjes ei.

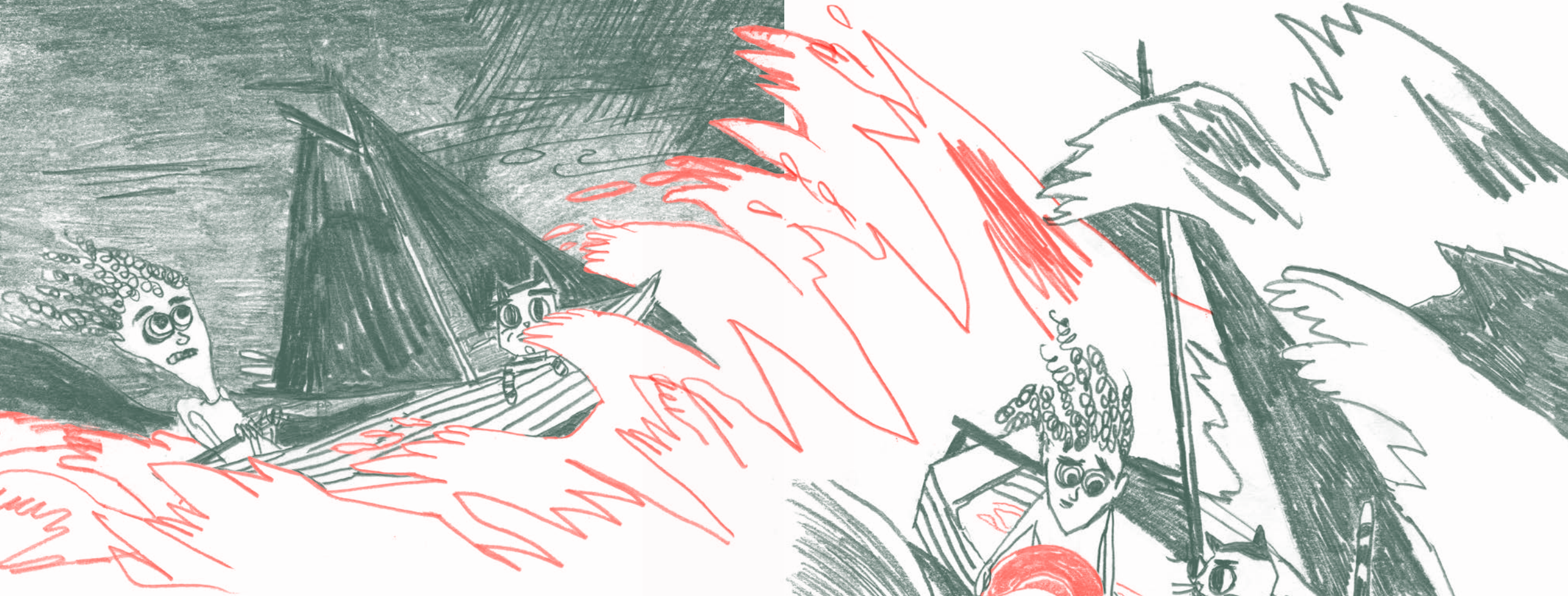

‘Hé... Zie je die eidereenden, Teit?’

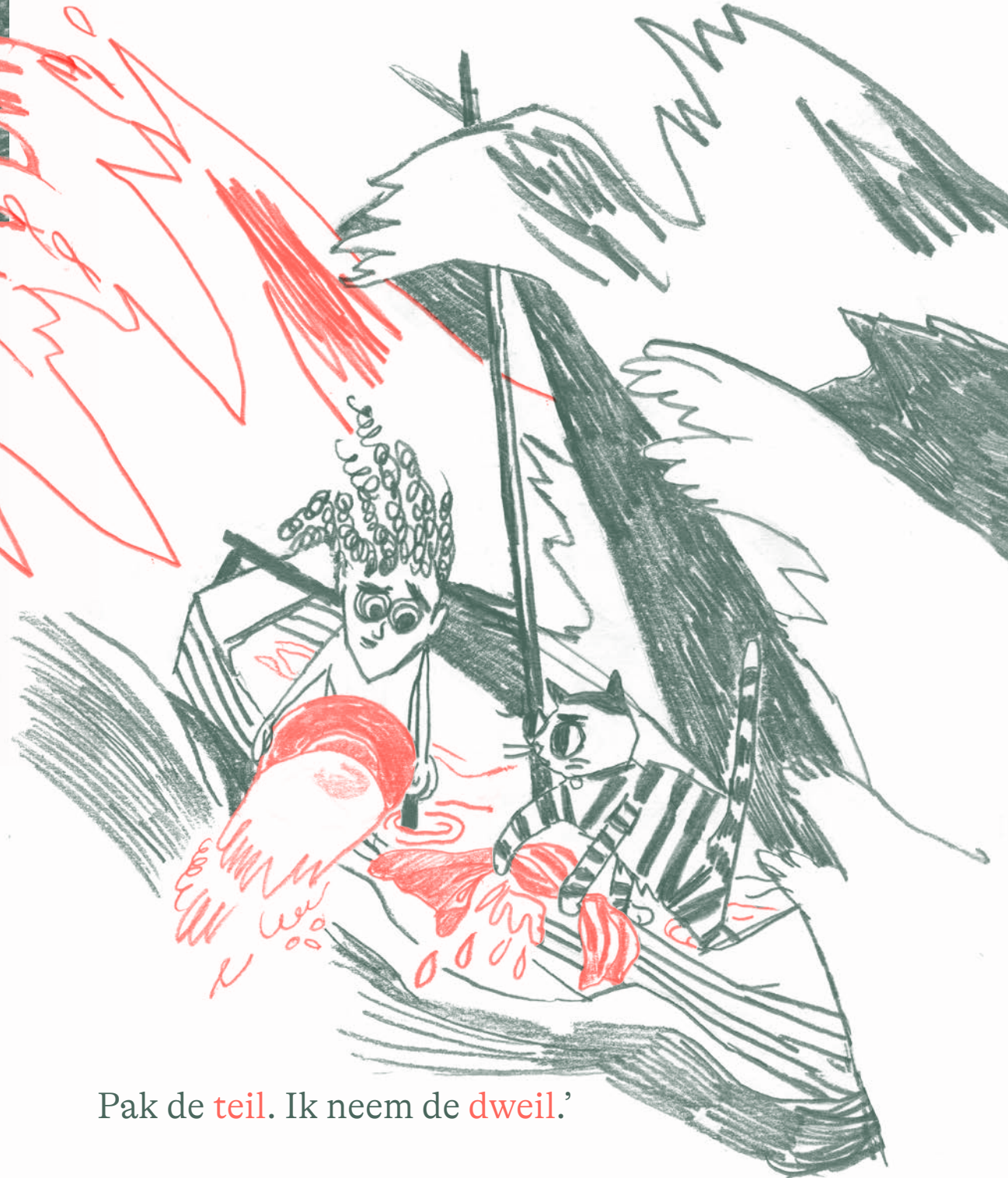
‘Eh... Zie je die dreigende wolken, Heid?’

Dan begint de boot te deinen...

De wind raast.
De zee **teistert** het schip.
De golven klotsen over de rand.
Het **waterpeil reikt** al tot hun enkels.

‘We zullen **kapseizen!** Dit is ons **einde!**’ roept **Heid**.
‘**Schei** toch **uit!**’ roept **Teit**. ‘Het **vereist** alleen wat **arbeid** om de boot **overeind** te houden.’

Pak de **teil**. Ik neem de **dweil**.’

Ze hozen en hozen, en dan scheurt ook nog
het **zeil**. Stuurloos **deinen** ze op de kolkende zee.
'Wat nu?' vraagt **Heid** bibberend.

'Daar!' roept **Teit**. 'Een **sein**!
Ik zie het **eiland**!'

Het schip strandt op de **keien**.

Het is een **eiland** van donkere **klei**,
met **geheimzinnig** krakende bomen.
'Ik heb de **neiging** om meteen weer te
vertrekken,' bibbert **Heid**.

'O, ik ben helemaal niet b-b-bang,' **veinst Teit**.

Dan staat er opeens een
hert met een **gewei**.
Het dier is gekleed als **lakei**.
Heid en **Teit deinzen** achteruit.

‘Wat is de **aanleiding** van uw bezoek?’
vraagt de **lakei**.

Weifelend zegt Heid:
'Ik ben Heid en dit is Teit.
We komen van ver.
Ons schip is gestrand op de keien.'

Het hert **steigert** en roept:
'Dit **eiland** is **geheim**! De **eigenaar** van
dit **domein** is de **onfeilbare keizer Ei**.
Ga terug! U bent op verboden **terrein**!'

‘Maar...’ stamelt **Heid**. ‘Verder varen kunnen we niet, dat is een **feit**. We hebben **weinig**, enkel wat **zeiknatte pleisters**. En we voelen ons **afgepeigerd**.’

De **lakei** ziet de **reizigers**, nat en vies van de **klei**, het kapotte **zeil** en het schip tussen de **keien**. ‘Nou goed, ik ben **bereid** u verder te **leiden**.’